

Élet-tér-képek

Képeket láthat az olvasó a színes és fekete-fehér oldalakon, és talán fel se kell hívni a figyelmet arra, hiszen első pillantásra kitűnik, hogy ezek bizony sajátos nézőpontot tükröző képek. Sajátosságuk nem abban áll, hogy valamilyen különleges technikával készültek volna, vagy kiemelkedő figyelmet érdemlő modelleket, szenzációs eseményeket, neves személyiségeket választottak volna alkotóik ábrázolásuk tárgyává – másról van itt szó. A művek létrehozói az életet, életünket mutatják be, de nem akárhogyan. Térbe helyezik a felmutatni kívánt fogalmakat, tárgyakat, jeleneteket, és persze saját magukat, meg minket, szemlélőket is. Sajátos terek jönnek így létre, amelyeket értékelhetünk szelíd mosollyal vagy kétkedéssel, fejszóvalva vagy helyesléssel, ahogy általában életünk tereit szoktuk minősíteni. Az alkotók szerepe itt nem más, mint némi megvilágítás, közel hozás, és olyan oldal megmutatása, amelyet talán egyébként nem is vennénk észre. Mert életünknek rengeteg oldala van, és ezek az élet-tér-képek közülük mutatnak be néhányat. Karikatúrák? Művészeti alkotások? Igen, ez is, az is, vagy inkább mindegyik, egyszerre. Meg látletelek is, és olyan diagnózisai a valóságnak, mindennapjaink eseménysorainak, amelyek már közel állnak a terápiához is.

Akik eddig esetleg próbálták a műfajt egyszerűsíteni, lefokozni; egyszerű, vicces rajzokká, netán primitív gúnyképekké minősíteni, jó esetben életünk görbe tükrének nevezni a karikatúrákat, ezeket az alkotásokat megtekintve korigálni kényszerülnek nézeteiket. Művészeti alkotások ezek, mégpedig a legértékesebb fajtából, ugyanis itt nem illusztrációi, nem kellemes háttér-dekorációi vonulnak fel életünknek, hanem egyúttal észrevételek, hozzáfűzések, jellegzetes képi kommentárok is kiolvashatók – legalábbis az értő, a művészetet értő és befogadni képes szemlélő számára.

Bognár Nándor

